

УДК 811.111:1

DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2021-1-11>

ЛІНГВОФІЛОСОФСЬКЕ ПІДҐРУНТЯ КОНТЕКСТУАЛЬНОСТІ У ВИВЧЕННІ ОКАЗІОНАЛЬНИХ МОВЛЕННЄВИХ ОДИНИЦЬ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)

Казимір Ірина Сергіївна,
кандидат філологічних наук,
старший викладач кафедри англійської мови
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
kazymir.iryana@kpnpu.edu.ua
orcid.org/0000-0002-0230-4281

Польова Світлана Володимирівна,
старший викладач кафедри англійської мови
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
svapol@hotmail.com
orcid.org/0000-0001-7014-6679

Заведено вважати, що мова є одним із домінуючих компонентів у філософській ідеології. Реферована стаття покликана розкрити лінгвофілософські підвалини поняття «контекстуальність» і «контекст» у процесі дослідження okazionalnih movlennivnih odynitsiv na materiali anglivskoi movi v umovah interdyscyplinarnogo holizmu. Mizhdyscyplinarnistiv vivilkaetsia vidсутністю уніфікованої методики до дослідження контекстуальних синонімів як глобальних феноменів на матеріалі англійської мови. У розвідці досліджуються лексичні одиниці на матеріалі сучасного газетного й художнього дискурсу. Експлікується термін «контекстуальність» з оперттям на сучасні розвідки лінгвофілософії. Під час вивчення контекстуальних синонімів характеризується роль лінгвофілософського знання та окреслюються перспективи подальшого дослідження в розрізі лінгвосинергетики. Методологічне підґрунтя містить поєднання загальних (аналіз, синтез, індукція, дедуція) та лінгвістичних (компонентний, логічний) методів. Епістемологічне трактування «контекстуалізму» зводиться до того, що контекст ґрунтується на чистому досвіді й апріорних структурах. З позиції антропології «контекстуальності» сприяють когнітивний, поведінковий (біхевіористичний) та емоційний компоненти. У межах Остінського мовного прагматизму пропонується вивчення мовленнєвих феноменів – контекстуальних синонімів. Визначено, що основними передумовами контекстуальності є готові сценарії та шаблони певної мовної спільноти. У запропонованій статті з'ясовано, що контекстуальні синоніми, утворені авторськими інтенціями, притаманні радше художньому стилю, в той час, як ситуативні синоніми на матеріалі англійської періодики утворюються на колективних уявленнях чи фонових лінгвокультурних знаннях. Викладено основні гіпотези британської та американської школи щодо розуміння поняття «контекст». Обидві школи орієнтувались на «культурний компонент». Обґрунтовано той факт, що контекстуальні синоніми є активізаторами прагматичного ефекту у вигляді мовної гри. Проаналізовані теоретичні джерела свідчать про те, що відмова від структурного логоцентризму на користь динамічності й мовної неоднозначності стає передумовою вивчення мовленнєвих феноменів у руслі лінгвосинергетики.

Ключові слова: контекстуальність, контекст, культурний компонент, прагматизм, мовна гра.

LINGUOPHILOSOPHICAL BASIS OF CONTEXTUALITY IN THE STUDY OF OCCASIONAL SPEECH UNITS (ON THE MATERIAL OF THE ENGLISH LANGUAGE)

Kazymir Iryna Sergiivna,
Candidate of Philological Sciences,
Senior Lecturer at the Department of the English Language
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohiienko National University
kazymir.iryana@kpnpu.edu.ua
orcid.org/0000-0002-0230-4281

Poliova Svitlana Volodymyrivna,
Senior Lecturer at the Department of the English Language
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University
svepol@hotmail.com
orcid.org/0000-0001-7014-6679

Language is commonly believed to be one of the dominant components in the philosophical ideology. The given article is aimed at revealing the linguistic and philosophical foundations of “contextuality” and “context” under the study of occasional speech units on the material of the English language from the standpoint of interdisciplinary holism. Interdisciplinarity is caused by the lack of a unified methodology for the study of contextual synonyms as global phenomena in newspaper and artistic discourses in the contemporary English.

Lexical units on the basis of modern newspaper and artistic discourses are studied. “Contextuality” with a reference to modern explorations of linguistic philosophy is explicated. The study of contextual synonyms characterizes the role of linguistic and philosophical knowledge and outlines the prospects for further research in terms of linguosynergetics. The methodological basis contains a combination of general (analysis, synthesis, induction, deduction) and linguistic (componential, logical) methods. The epistemological interpretation of “contextualism” explains the fact that the context is based on pure experience and a priori structures. From the standpoint of anthropology, “contextuality” is composed of three components, which include a cognitive, behavioral and emotional components.

There has been made an attempt to study contextual synonyms within the framework of Austin’s language pragmatism. It has been determined that the main prerequisites for contextuality are ready-made scripts and templates of a certain language community. The proposed article confines that the contextual synonyms are formed by the author’s intentions in the artistic style, while the situational synonyms on the material of the English periodicals are formed on the basis of collective beliefs or background knowledge. The main hypotheses of the British and American schools to understanding the concept of “context” are highlighted. Both schools singled the “cultural component” out. It has been substantiated that contextual synonyms activate the pragmatic effect in terms of a language game. The analyzed theoretical sources indicate that the rejection of structural logocentrism in favor of dynamism and linguistic ambiguity becomes a prerequisite for the study of speech phenomena in the realm of linguosynergetics.

Key words: contextuality, context, cultural component, language game, pragmatism.

1. Вступ

Прикметною для першої чверті ХХ століття є думка вчених (Філософський енциклопедичний словник, 2002: 690; Рассел, 1999; Філософський енциклопедичний словник, 2002: 402, Філософський енциклопедичний словник, 2002: 742; Філософський енциклопедичний словник, 2002: 270) про те, що саме мову слід вважати головним об’єктом філософії як науки, в той час, як аналіз уживання мовних знаків є способом розв’язання багатьох філософських проблем (Селіванова, 2006: 310). Так, на постнеокласичному етапі розвитку науки й суспільства дедалі активніше ставляться питання про загальність і міждисциплінарність наукової думки. В умовах постмодерну відбувається процес поєднання різноманітностей для досягнення цілісності в епістемології. Цей підхід на противагу класичному чи неокласичному має значні переваги, особливо коли йдеться про мовний саморозвиток окремого феномену сукупної системи.

Послугуючись концепцією ученого О. Огуя про трихотомію, вважаємо, що доцільним способом досягнення об’єктивних даних є звернення до принципу «*інтердисциплінарної голістичності*» (Oguy, Ivasiuk, 2009). З оперттям на принципи множинності, багатовекторності й глобального синтезу про-

понуємо досліджувати лінгвофілософські підвалини таких феноменів, як контекст, контекстуальність і контекстуальні мовленнєві одиниці.

Натепер існує низка ґрунтовних і поодиноких досліджень у векторі проблеми частиномовної контекстуальної синоніміки (Басок, 2006; Суддя, 2014; Семак, 2021; Путятіна, 2016). Чимало робіт присвячено контекстуальним факторам у дискурсі (Ковальчук, 2018; Колшанський, 1980). Утім, немає чітко усталеного, інтердисциплінарно методологічного принципу до дослідження контекстуальних синонімів як глобальних феноменів на матеріалі англійської мови в аспекті їх функціонування в художньому дискурсі.

Мета реферованої статті покликана розглянути питання контекстуальності, контексту й контекстуальних синонімів в умовах лінгвофілософського знання. Поставлена мета передбачає розв’язання таких **завдань**: визначити категорійно-поняттєвий апарат дослідження; експлікувати терміни «контекстуальність» і «контекст» на основі сучасних розвідок лінгвофілософії; схарактеризувати роль лінгвофілософського знання під час вивчення контекстуальних синонімів; спрогнозувати межі подальшого дослідження. У ході дослідження імплементується поєднання загальних **методів**, а саме: спостере-

ження, аналізу й синтезу, індукції та дедукції, метод лінгвістичного опису. Для визначення семного складу лексем послуговуємося семантичним аналізом; для встановлення змін у семантиці використовуємо логічний аналіз.

2. Контекстуальність у межах епістемології

Термін «контекстуалізм» на тепер не має чіткого визначення, тому, звертаючись до науки епістемології, він з'являється лише як «базисна метафора» й потребує прагматичного розуміння істини (Касавін, 2008: 225). Поняття «контекст» стало досить непростим завданням для класичної епістемології, в котрій до ХХ століття під егідою епістемологічного фундаменталізму містились такі основи абсолютного знання, як інтелектуальна інтуїція, відчуття, апріорні структури, чистий досвід і мовне спостереження. Однак, за заувагами вчених-філософів, ця методологія зазнала краху, як і наступна (теорія епістемологічного виключення наук).

Згодом, коли філософсько-епістемологічна «стерильність» втрачала свої позиції, на арену істинного розуміння цієї проблеми з'явилась ідеологія міждисциплінарної програми контекстуалізму. З позиції науки філософії, мова містить незліченну кількість контекстів. Так, значення слова є певним «конгломератом» слабо пов'язаних між собою смислових компонентів. Ставиться запитання, як вберегти ідентичність значення, якщо слово є полісемантичним? Або ж де знаходиться межа редукціонізму в контекстуальному поясненні? Полеміка наведених вище запитань ще не знаходить своєї чіткої відповіді.

3. Контекстуальність під егідою антропології

Вчені-філософи пропонують розглядати контекст із позицій соціальної антропології, де прослідковуються намагання локалізувати конкретні феномени в аспекті широкого компаративного контексту. Соціальна антропологія звертається до:

- оточення (*setting*);
- середовищної поведінки у вигляді жестів, поглядів і міміки (*behavioral environment*);
- мовного контексту (*language as a context*);
- екстраситуативного контексту (*extra-situational context*).

Таким чином, розуміння контексту з позицій соціальної антропології зобразимо у вигляді трьох компонентів-факторів:

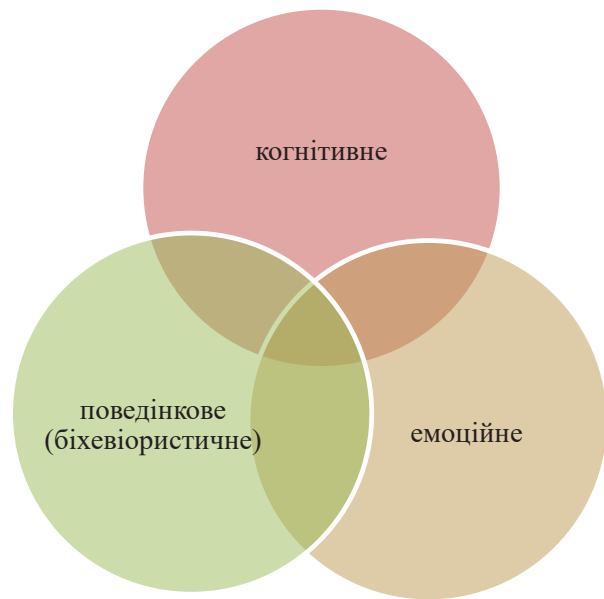

Рис. 1. Фактори впливу на контекст

І. Красавін у своїй методологічній програмі контекстуалізму зазначає, що соціальна антропологія у своїх уявленнях про контекст спирається на давні традиції британської школи контекстуалізму (Малиновський, 2005). Ці ідеї простежуються у В. Гумбольдта й Ф. Соссюра (Гумбольдт, 1986; Філософський енциклопедичний словник, 2002: 135–136, 594). Існує думка, що правильне розуміння слів впливає з людського досвіду в тих аспектах реальності, до котрих належать ці слова, або інакше – в «контексті ситуації» (Малиновський, 2005).

Зазначається, що за межами «контекстної ситуації» знаходиться «культурний контекст». Це поняття криється в ідеології Сепіра й Уорфа (Carroll, 1956). Учені наголошують на значущості виокремлення «культурного компонента» з опертям на ґрунтовніші знання для передачі когнітивної та позамовної інформації. Так, мова як елемент *human* культури є первинною складовою частиною розуміння реальності (Теоретические основы культурологии).

Обидві традиції є взаємодоповнювальними. Британська школа акцентувала свої погляди на ситуативній формі мовної діяльності, в той час, як американська школа виокремлювала культурне підґрунтя розуміння контексту.

Незліченна кількість життєвих ситуацій фактично унеможлиблює створення уніфікованого алгоритму дій щодо визначення об'єктивних факторів контексту. Учені-філософи пропонують будувати типологічне

визначення терміну «контекст» із залученням форми мовного й соціального проявів (Касавин, 2005). Так, І. Касавін висловлює думку, що філософське (наближене до істини) поняття «контекст» успішно отримує своє формулювання не стільки інтеграцією лінгвістичних, антропологічних чи психологічних знань, а лише шляхом свого контекстуального визначення в царині таких понять, як *текст, дискурс, знання, культура, соціальність* (Касавин, 2005).

4. Прагматичний напрям у лінгвофілософії

Лінгвофілософські ідеї як невіддільні підвалини вивчення мовознавчих аспектів у 60-70-ті роки ХХ століття характеризуються неабиякою тенденцією до несприйняття структурної лінгвістики й логічної семантики (Бацевич, 2011; Касавин, 2005; Фох, 2006). Це пояснюється низкою досліджень із позицій мовного динамізму й практичної діяльності людей в інтенціональному вимірі. Формування прагматичного напрямку в лінгвофілософії (Остін, 1986; Вітгенштейн, 2002: 93–94; Серль, 1975; Малькольм, 2021; Фох, 2006) здебільшого акцентувалось на вивченні фактичних реалій природної мови. Учений-філософ Б. Нурієв у своїх розвідках досліджує лінгвістичний переворот в англійській філософії, послуговуючись працями Дж. Остіна (Філософський енциклопедичний словник, 2002: 458) та Л. Вітгенштейна (Філософський енциклопедичний словник, 2002: 93–94). Дослідник наголошує на важливості понять мовного знаку й мовної природи (Нурієв, 2014: 27). Ключовою ідеєю Остінського (Остін, 1962) мовного прагматизму є розподіл слів, словосполучень і висловів на дві групи: *constatives* (фактичні) й *performatives* (ситуативні, контекстуальні) (Нурієв, 2014: 28). Варто звернути увагу на дослідження Л. Вітгенштейна, де простежується поняття *мовної гри* (Бацевич, 2011: 120–121; Філософський енциклопедичний словник, 2002: 399).

Дослідники нерідко пов'язують мовну гру з шахами, під час якої, як відомо, дещо складно спланувати конфігурацію ходів, які можуть бути вкрай непередбачуваними. Ідея такої гри полягає в тому, що кожен крок може впливати й змінювати наступні. Мовленнєві одиниці, в котрих спостерігається відсутність лексикографічної фіксації, є потужними активаторами прагматизму як явища. Так, ігрову ситуативність ми можемо пов'язати з включенням у мовленнєвий потік ситуативних мовних феноменів – *контекстуальних сино-*

німів. Взявши за основу лінгвофілософське знання, основними передумовами контекстуальних синонімів є: фонові знання про світ, сценарії, фрейми, які зберігаються в пам'яті окремої соціальної групи, лінгвокультури, що впродовж життя пережила певну кількість метаморфоз; авторська прагматика.

На матеріалі сучасної британської періодики, а саме статті Наталії Моріс, зустрічаємо випадки контекстуальної синонімії, яка виникає унаслідок колективних знань, як-от: *White influencers began plumping their lips, baking their skin, braiding their hair, even undergoing invasive surgical procedures to create curves where none existed. In the 1930s and 1940s, there were groups warning about the dangers of “race crossing”; there were calls for mixed people to be sterilised; we were denigrated as deviant, stupid, contaminated, undesirable* (Guardian, Thu 8 Apr 2021, 09.00 BST).

Утім, у реченні також функціонують контекстуальні синоніми-ад'єктиви: *deviant, stupid, contaminated, undesirable*, вживання котрих спричинене бажанням авторки емоційно змалювати небажаних людей у суспільстві. Поза контекстом наведені лексеми не є контекстуальними.

У наведеному нижче прикладі авторка використовує ряд контекстуальних синонімів (далі – КС), актуалізуючи лексему *mixed people*:

This “trend” had an impact on mixed women – at least those of us with Black and white heritage – as we found that our features became covetable and desirable, just as long as they were wrapped in the palatable package that comes with proximity to whiteness <...> And that is why it's impossible to see the rise of mixed beauty ideals as a positive thing, because at its heart sits an unsettling insistence on white superiority. <...> In the research for my book, Mixed / Other, I interviewed more than 50 mixed Britons of all ages, with different ethnic makeups, from all over the country. <...> For people like Jeanette, with Cameroonian and Filipino heritage, these assumptions of “inherent mixed beauty” don't apply. She doesn't fit the blueprint <...>. This trend continues. Hashtags such as #MixedBeauty and #MixedBabies have millions of posts on Instagram. (Guardian, Thu 8 Apr 2021, 09.00 BST). Контекстуальні синоніми виражені особовими займенниками (*they, other*), ад'єктивами (*mixed, covetable, desirable, black and white*) та іменними групами (*MixedBeauty, MixedBabies, mixed women*), які характеризують людей змішаної

національності. Дистантно розташовані КС охоплюються макроконтекстом – *a mixed woman i* мікроконтекстом (*mixed, inherent mixed beauty, covetable, desirable, black and white, MixedBeauty, MixedBabies*). Перелічені іменні групи контекстуальної синонімії (*MixedBeauty, MixedBabies, mixed women, inherent mixed beauty, Black and white heritage*) містять один денотат і можуть взаємозамінюватись.

На матеріалі художнього дискурсу авторська прагматика простежується чіткіше, як-от у прикладах:

Through the crack in the curtains I could see the outside world, blanketed in white, still and beautiful. Inside it was warm and silent, only the odd tick and hiss of the central heating to interrupt my thoughts (Moyes, 2012: 102);

“Your previous employer says you are a “warm, chatty and life-enhancing presence” (Moyes, 2012: 28).

Buds burst from brown branches, perennials forcing their way tentatively through the dark, claggy soil” (Moyes, 2012: 117).

Наведені приклади контекстуальних синонімів вказують на те, що авторка використовує кольори: *білий* – для створення додаткової позитивної асоціації в читача, *темний* – для негативної. Це приводить до розширення семантичної структури речення, наділяючи водночас об’єкти реальності новими символами.

Послугуючись лінгвофілософським знанням, пропонуємо розглядати контекстуальність мовленнєвих феноменів із позиції культури, соціальності, пережитого досвіду чи сукупної системи інтересів тієї чи тієї індивідуальної свідомості. У рамках прагматичного принципу пропонуємо досліджувати функціонування оказіональних мовних феноменів на матеріалі художнього, науково-публіцистичного й газетного дискурсів. Важливо простежити механізми контекстуальності на матеріалі різних дискурсів.

5. Висновки

Дослідження вказує на те, що філософське підґрунтя контекстуальної семантики криється в мовному прагматизмі, який так яскраво розвинувся в Англії в середині минулого століття та який ставив під сумнів принцип структурного логоцентризму внаслідок прийняття мовного динамізму, семантичної неоднозначності й гнучкості тих чи тих мовних феноменів. Це стає не лише передумовою становлення мовної-динамічної непередбачуваності, а й перспективою у вивченні контек-

стуальних мовленнєвих феноменів із позицій лінгвосинергетики.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Басок В. Контекстуальна синонімія: семантико-стилістичний та прагматичний аспекти (на матеріалі іменників сучасної німецької мови) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 2006. 20 с.
2. Бацевич Ф. Філософія мови. Київ : Академія, 2011. 240 с.
3. Гумбольдт В. Язык и философия культуры. Москва : Прогресс, 1985. 452 с.
4. Казимір І. Номінативні потенції оказіональних мовних одиниць в сучасній англійській мові. *Нова філологія*. 2020. Вип. 79. С. 26–31.
5. Касавин І. Контекстуалізм как методологическая программа. URL: http://www.intelros.ru/subject/figures/kasavin-ilya-teodorovich/11755-kontekstualizm-kak-metodologicheskaya-programma.html#_ftn21 (дата звернення: 02.04.2021).
6. Ковальчук Л. Контекст та контекстуальність у сучасному англійському художньому дискурсі : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2018. 23 с.
7. Колшанский Г. Контекстная семантика. Москва : Наука. 1980. 149 с.
8. Малиновский Б. Научная теория культуры. Москва : ОГИ. 2005. 184 с.
9. Нуриев Б. Лингвистический поворот в английской философии языка: Л. Витгенштейн, Дж. Остин. *Дискусия*. 2014. Вып. 6 (47). С. 27–32.
10. Путятин Е. О признаках языковой и контекстуальной синонимии в современном английском языке. *Вестник Сургутского государственного педагогического университета. Языкознание*. 2016. № 4. С. 148–151. URL: <https://cyberleninka.ru/journal/n/vestnik-surgutskogo-gosudarstvennogo-pedagogicheskogo-universiteta?i=1048893> (дата звернення: 02.04.2021).
11. Рассел Б. Исследования значения и истины. Москва : Идея-Пресс. Дом интеллектуальной книги, 1999. 400 с.
12. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
13. Семак Л. Лексична синоніміка в сучасній українській жіночій прозі (функціонально-семантичний аспект) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Дніпро, 2021. 23 с.
14. Суддя А. Функціонування контекстуальних синонімів-прикметників у німецькомовному художньому дискурсі : когнітивний та прагматистичний аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2014. 20 с.
15. Теоретические основы лингвокультурологии. URL: http://gramota.ru/book/ritorika/4_1.html (дата звернення: 02.04.2021).
16. Філософський енциклопедичний словник / упоряд. В. Шинкарук та ін. Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. 742 с.
17. Austin J. How to do things with words. London: Clarendon Press, 1962. 168 p.
18. Carrol J. Language, thought, and reality: selected writings of Benjamin Lee Whorf. Cambridge : Technology Press of Massachusetts Institute of Technology, 1956. 278 p.

19. Fox E. Constructing a Pragmatic Science of Learning and Instruction with Functional Contextualism. *Educational Technology Research and Development*. 2006. No. 54 (1). P. 5–36. URL: <http://www.jstor.org/stable/30220452> (дата звернення: 02.04.2021).
20. Norman Malcolm. American Philosopher. *Encyclopaedia Britannica*. 2021. URL: <https://www.britannica.com/biography/Norman-Malcolm> (дата звернення: 02.04.2021).
21. Moyes J. *Me Before you*. London : Penguin Books, 2012. 499 p.
22. OGuy O., Ivasiuk O. Theory for linguistic practice epistemologically regarded. *Integration in Teaching Foreign Languages: Theoretical and Applied Aspects: International Conference Program and Abstracts*. L'viv : Publ. center of the I. Franko National University, 2009. P. 42–43.
23. Rassel B. *Issledovaniya znacheniya i istinyi (An Inquiry into Meaning and Truth)*. Moskva : Ideya-Press. Dom intelektualnoy knigi, 1999. 400 p.
24. Searle J. The logical Status of Fictional Discourse. *New Literary History*. 1975. № 6 (2). P. 32–319.
11. Kolshanskiy, G (1980). *Kontekstnaya semantika (Contextual Semantics)* Moskva: Nauka, 149 p.
12. Malinovskii, B. (2005). *Nauchnaya teoriia kultury (A Scientific Theory of Culture)*. Moskva: OGI. 184 p.
13. Norman Malcolm (2021). American Philosopher. *Encyclopaedia Britannica*. URL: <https://www.britannica.com/biography/Norman-Malcolm>.
14. Nuriiev, B. (2014). *Lingvisticheskiy perevorot v angliiskoi filosofii iazyka (Linguistic Turn in the English Philosophy of Language: J. Austen and L. Wittgenstein)* *Diskussiia*. № 6 (47). pp. 27–32.
15. Ostin, Dzh. (1986). *Slovo kak deistviye (A Word as an action)*
16. Putyatina, E. (2016). O priznakah yazykovoy i kontekstualnoy sinonimii v sovremennom angliyskom yazyike (On the features of linguistic and contextual synonymy in modern English). *Vestnik Surgutskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta. Yazykoznanie*. № 4, pp. 148–151. URL: <https://cyberleninka.ru/journal/n/vestnik-surgutskogo-gosudarstvennogo-pedagogicheskogo-universiteta?i=1048893>.
17. Rassel, B. (1999). *Issledovaniya znacheniya i istinyi (An Inquiry into Meaning and Truth)*. Moskva: Ideya-Press. Dom intelektualnoy knigi, 400 p.
18. Searle, J. (1975). The logical Status of Fictional Discourse. *New Literary History*. № 6(2). pp. 32–319.
19. Semak, L. (2021). *Leksychna Sinonimika v suchasni ukrainskii zhinochii prozi (funktsionalno-semantichnyi aspekt) [Lexical Synonymy in Modern Ukrainian Female Prose (functional and semantic aspect)]* (Avtoreferat dysertatsii kandydata filolohichnykh nauk). Dnipro.
20. Selivanova, O. (2006). *Suchasna linhvistyka : terminolohichna entsyklopediia (Contemporary Linguistics: terminological encyclopedia)*. Poltava: Dovkillia-K, 716 p.
21. Suddia, A.M. (2014). *Funktsionuvannya kontekstualnikh sinonimiv-prikmetnikiv u nimetskomovnomu khudozhnomu diskursi: kognitivniy ta pragmatylichnyi aspekti [Functioning of contextual synonyms-adjectives in the German-language artistic discourse: cognitive and pragmatylichnyi aspects]* (Avtoreferat dysertatsii kandydata filolohichnykh nauk). Zaporizhzhia.
22. *Teoreticheskie osnovy lingvokulturologii (Theoretical Basis of Linguoculture)*. URL: http://gramota.ru/book/ritorika/4_1.html.
23. Moyes, J. (2012). *Me Before you*. London: Penguin Books. 499 p.
24. OGuy O., Ivasiuk O. (2009). Theory for linguistic practice epistemologically regarded. *Integration in Teaching Foreign Languages: Theoretical and Applied Aspects: International Conference Program and Abstracts*. L'viv: Publ. center of the I. Franko National University. pp. 42–43.

REFERENCES:

1. Austin J. (1962). *How to do things with words*. London: Clarendon Press. 168 p.
2. Basok, V. (2006) *Kontekstualna sunonimii: semantiko-stylistichnyy ta pragmatychnyy aspekt [Contextual Synonymy: Semantic, stylistic and pragmatic aspects]*. (Avtoreferat dysertatsii kandydata filolohichnykh nauk). Kyiv.
3. Batsevych, F. (2011) *Filosofiiia movy (Philosophy of Language)*. Kyiv: Akademiia, 240 p.
4. Carrol, J. (1956). *Language, thought, and reality: selected writings of Benjamin Lee Whorf*. Cambridge: Technology Press of Massachusetts Institute of Technology. 278 p.
5. Fox, E. (2006). Constructing a Pragmatic Science of Learning and Instruction with Functional Contextualism. *Educational Technology Research and Development*, 54(1), 5–36. Retrieved from: <http://www.jstor.org/stable/30220452>.
6. Gumboldt, V (1985). *Iazyk i filosofiiia kultury (Language and Philosophy of Culture)*. Moskva: Progress, 452 p.
7. Shynkaruk, V. (Ed.). (2002) *Philosophical encyclopedia*. Kyiv: Abrys.
8. Kazymir, I. (2020) *Nominatyvni potentsii okazionalnykh movnykh odynyts v suchasni anhliskii movi (Nominative potentialities of occasional linguistic units in modern English)* *Nova Filologiiia*. № 79. pp. 26–31.
9. Kasavin, I. (2005) *Kontekstualizm kak metodologicheskaya programma (Contextuality as a methodological program)*. URL: http://www.intelros.ru/subject/figures/kasavin-ilya-teodorovich/11755-kontekstualizm-kak-metodologicheskaya-programma.html#_ftn21.
10. Kovalchuk, L. (2018). *Kontekst ta kontekstualnist u suchasnomu anhlomovnomu khudozhnomu diskursi (Context and Contextuality in Modern English Fictional Discourse)* (Avtoreferat dysertatsii kandydata filolohichnykh nauk). Zaporizhzhia.

Стаття надійшла до редакції 04.04.2021.
The article was received 04 April 2021.